

Forslag

til

Lov om ændringer af lov om indkvartering.

Fremsat den 6. marts 1964 af *indenrigsministeren*.

I lov nr. 91 af 29. marts 1924 om indkvartering foretages følgende ændringer:

1. § 22 affattes således:

„§ 22. Indenrigsministeren fastsætter, hvilken betaling der skal svares for de i §§ 19-21 omhandlede ydelser. Taksterne

fastsættes således, at der gives dækning for de udgifter, som normalt vil være forbundet med leveringen af de pågældende ydelser“.

2. I § 24, stk. 3, udgår ordene: „jfr. nævnte paragrafs 4. stykke“.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den betaling, som kvarterværterne modtager for indkvartering af forsvarets personel under øvelser og manøvre, er fastsat i § 22 i lov nr. 91 af 29. marts 1924 om indkvartering som ændret ved lov nr. 164 af 27. marts 1929, lov nr. 475 af 22. december 1939 og lov nr. 137 af 20. april 1959. Godtgørelserne er senest fastsat i 1939 og ligger, bl. a. som følge af prisudviklingen, langt under de med ydelsernes præstering forbundne udgifter. Der er derfor i den senere tid fra forskellig side fremsat ønske om forhøjelse af taksterne, og indenrigsministeriet har i erkendelse af det berettigede i disse ønsker optaget forhandling med forsvarsministeriet, statens husholdningsråd og de samvirkende danske husholdningsforeninger om tilvejebringelse af et nyt grundlag for godtgørelsernes fastsættelse. Der har under disse forhandlinger været enighed om at foreslå taksterne udtaget af loven og henskudt til en administrativ fastsættelse, hvorved det undgås, at indkvarteringsloven senere skal ændres på grund af stigning eller fald i prisniveauet. Med henblik herpå foreslås det at bemyndige indenrigsministeren til at fastsætte betalingen for de i loven omhandlede ydelser. Betalingen skal i øvrigt ske således, at der ydes dækning for de udgifter, der normalt (gennemsnitligt) påføres en kvartervært i forbindelse med

indkvarteringen, hvorimod det ikke er hensigten at inkludere nogen fortjeneste for denne.

Taksterne vil blive forelagt finansudvalget til godkendelse.

Under de forhandlinger, der som nævnt har været ført om indkvarteringsgodtgørelserne, var der enighed om at sondre mellem første dags kvarterydelse og de følgende dages, således at der for den første dag svares en godtgørelse, der dækker de normale direkte udgifter, dels til forudgående klargøring og efterfølgende rengøring af de benyttede værelser, dels til efterfølgende vask af det benyttede sengetøj. Til denne godtgørelse, der svares for hver indkvarteret person, og som udfindes på grundlag af indhentede oplysninger om taksterne henholdsvis for færdigvask af sengetøj på vaskerier og for konehjælp fra bureau, lægges et skønsmæssigt beløb for levering af lys og varme.

For de følgende dage vil der, bortset fra levering af lys og varme, normalt ikke være forbundet direkte udgifter med indkvarteringen, men denne vil ofte påføre kvarterværterne — og herunder især husmødrene — et vist ekstraarbejde, som vanskeligt kan opgøres i kroner og ører. Det er her tanken at søge fastsat et skønsmæssigt beløb pr. dag for hver indkvarteret person. Også for den såkaldte krigs-

Indenrigsmin. j. nr. 2. kt. 1118/1963.

92 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).